

Igehirdetés. Elhangzott a Tatai Református Gyülekezetben 2019. március 10-én.

Textus: 32. Zsoltár 8. és 10. versei: „Bölcsé teszek, és megtanítalak, melyik úton kell járnod. Tanácsot adok, rajtad lesz a szemem. (...) Sok fájdalom éri a bűnöst, de aki bízik az Úrban, azt ő szeretettel veszi körül.”

Kedves Testvéreim!

A böjti időszakban sok mindent megfogalmazunk magunknak. Kimondva, vagy éppen kimondatlanul megtisztulási időszakba lépünk, amiben egyáltalán nem mindegy, hogy miként jutunk közelebb Istenhez. Ez a felolvasott zsoltár, a 32. zsoltár arra vezet el minket, hogy miként kerülhetünk olyan kapcsolatba Istennel, ami már több, mint a Mindenható és az ember kapcsolata. Olyan kapocs, amit Jézus Krisztusban épített fel nekünk Isten, a szülő, gyermek kapcsolat. 2019 böjti időszaka is akkor lesz számunkra teljes, ha meglátjuk, hogy Isten a mi Mennyei Atyánk, mert Ő nevel minket, tanít minket és szeretetét adja.

Ez a zsoltár legelőször arra hívja fel a figyelmet, hogy Istennek köszönhetjük a bölcsességet. Sokféle mesében, történetben hallunk a bölcs, öregemberről, aki megfelelő útbaigazítást ad a főhősnek. Ezek miatt sokszor úgy gondoljuk, hogy a bölcsesség és az életkor között összefüggés van. A Biblia azonban arra tanít meg minket, hogy a bölcsesség nem életkor függvénye, sajnos sokszor látjuk is ennek a valóságát, hogy az életkor előrehaladtával egyáltalán nem lesznek bölcsőbbek az emberek, hanem az olyan ajándék, ami Istentől származik. Így mondja ezt a Jób könyve: „Honnan jön tehát a bölcsesség? Hol van az értelem lelőhelye? Rejtve van minden élő szeme előtt, az ég madarai elől is el van takarva. Isten ismeri az ahhoz vezető utat, ő tudja annak lelőhelyét.” Nem az a bölcs tehát, aki sokat tud, akinek nagy az élettapasztalata, hanem az, aki Istenre tekintve tudja adni a tanácsokat, útbaigazításokat. Nagyon röviden: nem azt mondja, ami a saját ötlete, hanem azt, amit a Mindenható megmutatott neki.

A Biblia szereplői között többekről olvassuk azt, hogy bölcsök voltak. Köztük van a két híres álomfejtő, József és Dániel. József többek között a fáraó álmait fejtette meg, Dániel pedig Nebukadnecár királynak az álmát. Ez a képességük pedig nem tanult bölcsesség volt, hanem a mennyből kapott tudás. Isteni lélek volt bennük. Azért voltak képesek megfejteni az álmokat, mert a Mindenható adta tudtul nekik. Az olyan ember tehát a bölcs, aki tudja, hogy a Mennyei Atyától lehet választ kapni az élet kérdéseiben.

A földi szülők között is azokat nevezzük bölcsnek, akik gyermekeiket hitre nevelik. Aki hívő, az tudja, hogy Isten adja a legnagyobb biztonságot a lelkünknek. Ha pedig szeretjük gyermekeinket, unokáinkat, akkor ezt a biztonságot nekik is szeretnénk továbbadni. A Mennyei Atya ilyen útra szeretne elvezetni minket. Ahogyan a felolvasott zsoltár mondja: „megtanítalak, melyik úton kell járnod”. A bölcs szülő pedig azt tanítja meg gyermekének, hogy miként lehet Isten útján járni.

A mai világ azt mutatja, hogy nagyon sokféle út van. Rengeteg lehetőség van. Ebben a rengeteg lehetőségben pedig elveszünk. Ahhoz tudom ezt hasonlítani, mint amikor bemegyünk egy ruházati áruházba, és szeretnénk valamilyen ruhadarabot választani magunknak. Akkora a választék, hogy teljesen elbizonytalanodunk, mert nem tudjuk, hogy melyik lesz a legjobb, a legszebb nekünk. Ha ugyanebbe a boltba úgy megyünk be, hogy elhatároztuk: szeretnénk egy farmernadrágot venni magunknak, akkor már csak azokat nézzük meg. A döntés ettől kezdve sokkal könnyebb lesz.

Én azt látom itt a XXI. században is, hogy ez a rengeteg lehetőség, a sokféle útírány alapvetően két formában ölt testet. Ott van a hívő emberek útja, amiben az elsődleges az, amit Istentől kaphatunk. És van a másik út, amikor a saját magamban rejlő képességeket próbálom kibontakoztatni, divatos kifejezéssel élve, önmegvalósítás folyik. Tudom, hogy ez nagyon leegyszerűsített kép, de az Úristen alapvetően mindig két útról beszél. A hívő ember útjáról, amelyen járva az ember minden élethelyzetben Mennyei Urát keresi és a hitetlenek útjáról, amelyen az emberek számára nem fontos Isten jelenléte. „Bölcsé teszek, és megtanítalak, melyik úton kell járnod.”

A zsoltár folytatása már arról beszél, hogy ezen az úton, az Istentől ellesett úton nem védelem nélküli a lelkünk. „Tanácsot adok, rajtad lesz a szemem.” Olyan ez, mint ahogyan a földi szülő is szemmel tartja gyermekét, amikor nincsen is a közvetlen közelében. Lehet, hogy éppen dolgozik valamit, vagy mással van elfoglalva, de időről-időre odanéz, ahol a gyermekek játszanak, hogy minden rendben van-e. Ha pedig azt látja, hogy valami nem jó, hogy valamelyik gyermek megütötte magát, vagy bármi más történt, akkor oda-siet, hogy segítsen, hogy vigasztaljon.

Amikor a zsoltár arról beszél, hogy Isten rajtunk tartja a szemét, akkor alapvetően erről van szó. Pontosan ugyanúgy figyel minket, mint a szülők a gyermekeket. Ha elrontunk valamit, akkor figyelmeztet, ha pedig

Igehirdetés. Elhangzott a Tatai Református Gyülekezetben 2019. március 10-én.

valami baj történik, akkor megvigasztal minket. Nincsen olyan pillanata az életünknek, amikor ne lehetnénk biztosak abban, hogy a Mindenható figyeli a mindennapjainkat. Ez pedig azt jelenti, hogy látja mindazt, ami történik velünk, legyen szó örömről, vagy legyen szó bánatról, minden a szeme előtt zajlik.

A megoldás tehát soha nincsen messze az életünktől. Ahogyan a szülő is rögtön lép, ha a gyermekének szüksége van rá, úgy tesz a Mennyei Atya is. Jól példázza ezt az ötezer ember megvendéglésének csodája. Amikor Jézus ránéz az ott lévő sokaságra, akkor azt olvassuk, hogy megszánta őket, mert olyanok voltak, mint a pásztor nélkül lévő juhok. Amikor pedig esteledik, akkor Jézus tudja, hogy a megoldás ennek a sokaságnak csak az lehet, ha enni kap. Bár a pusztában vannak, bár minden falu messze van, mégsem maradnak énnivaló nélkül. Jézus csodájával mindannyian jóllaknak, sőt még maradékot is szednek össze a tanítványok. Ahol Isten rajta tartja a szemét az emberen, ott biztos, hogy minden szükségre azonnal jön a válasz. „Tanácsot adok, rajtad lesz a szemem.”

De nem csupán a nehézségek esetén fontos tudnunk azt, hogy Isten szeme rajtunk van, hanem a bizonytalanságok esetén is. Amikor nem tudjuk, hogy életünkben jó döntést hozunk-e, amikor bizonytalanok vagyunk afelől, hogy a választott életpálya nekünk megfelelő-e, akkor szintén fontos ez a tudat, hogy Isten szeme ott van rajtunk. Ahogyan a szülők is tanácsot adnak, terelgetnek, amikor nem találjuk meg pontosan a nekünk alkalmas utat, így tesz a Mennyei Atya is.

Természetesen előfordulhat az is, hogy a szülői útmutatással nem törődünk. Nem érdekel minket az, amit javasolnak nekünk. Istennel kapcsolatosan is tehetünk így. Így tett Jónás próféta is, amikor meghallotta a Mindenható útmutatását: menj el Ninivébe és hirdesd az ott lakóknak, hogy még negyven nap és elpusztul a város. Jónásnak azonban nem tetszett ez a feladat és az ellenkező irányba indult el. A tengeren pedig utoléri a vihar, kis híján el is pusztul a makacssága miatt. Természetesen lehet Isten elképzelésével szembe menni, de annak komoly következményei vannak az életünkben. „Tanácsot adok, rajtad lesz a szemem.”

Végül pedig még egy fontos részlet rajzolódik ki ebből a zsoltárból. Ő szeretettel vesz körül minket minden körülmény között. Ismét egy újabb párhuzam a földi szüleinkkel. Hiszen minden szülő arra törekszik, hogy gyermeke érezze a szeretetét. Ez pedig úgy valósul meg, ha a gyermekünk biztos abban, hogy soha semmilyen körülmények között nem hagyják el, vagyis mindig számíthat a szülői segítségre.

A zsoltár azt mondja el nekünk Istenről, hogy „aki bízik az Úrban, azt ő szeretettel veszi körül.” Vagyis arra igyekszik, hogy minden napon tudjuk, Ő mellettünk áll és Rá mindig számíthatunk. Ha végiggondolom életem eddigi éveit, akkor nyugodtan kimondhatom, hogy én ezt megtapasztaltam. Sok esetben éltem át, hogy akár a saját felelőtlenségem miatt, akár mások hibája miatt kerülhettem volna életveszélybe, sőt meg is halhattam volna, ám Istennek úgy tetszett, hogy mind a mai napig megtartsom. Igen, én tudom, hogy a Mindenható erejére mindig számíthatok. Tudom, hogy engem szeret az Úristen.

Böjtben ez a legfontosabb, amit megtehetünk. Bizalmas, szeretetkapcsolatba kerülünk Istennel. Életünk nehézségeiben, csüggedéseiben, próbatételeiben ez fog ugyanis segítséget adni nekünk, hogyha komolyan vesszük a zsoltár szavait, mint Isten üzenetét: „Bölcsé teszek, és megtanítalak, melyik úton kell járnod. Tanácsot adok, rajtad lesz a szemem. (...) Sok fájdalom éri a bűnöst, de aki bízik az Úrban, azt ő szeretettel veszi körül.”

Ámen!